

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 26Odi/5/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7119206141
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Zsiga
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2020:7119206141.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice I sudcom JUDr. Róbertom Zsigom v spore žalobcu: mBank SPÓLKA AKCYJNA, akciová spoločnosť so sídlom Senatorska 18, 00-950 Varšava, Poľská republika, zapísaná v Národnom súdnom registri vedenom okresným súdom v meste Varšava, 12. obchodné oddelenie, pod číslom KRS 0000025237, IČO: 001254524, ktorá podniká na území Slovenskej republiky prostredníctvom mBank S.A., pobočka zahraničnej banky, so sídlom Pribinova 10, 811 09 Bratislava, IČO: 36 819 638, zapísaná v Obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I, Odd: Po, vložka č. 1503/B., zastúp. spoločnosťou MCGA legal, s.r.o., Partizánska 2, 811 03 Bratislava, IČO: 36 715 662, proti žalovanému: Q. C., nar. XX.XX.XXXX, M. XX, XXX XX K. - Q., zastúp. JUDr. Helenou Knopovou, advokátkou, Štúrova 20, 040 01 Košice v konaní o zrušenie oddĺženia pre nepoctivý zámer takto

rozhodol:

Žalobu **z a m i e t a**.

Žalovanému **p r i z n á v a** náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100% s tým, že o ich výške bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenou súdu dňa 29.05.2019 žalobca žiadal, aby súd zrušil oddĺženie žalovaného pre nepoctivý zámer. Ďalej žiadal, aby mu súd priznal náhradu trov konania.

2. Žalobca uviedol, že dňa 03.09.2009 uzatvoril so žalovaným Zmluvu o vedení bankových bežných a sporiacich účtov, v rámci ktorej sa žalobca zaviazal predovšetkým zriadiť a viesť žalovanému účet a uschovávať peňažné prostriedky žalovaného a uskutočňovať na jeho príkaz peňažné zúčtovania (ďalej len „Zmluva“). Súčasť Zmluvy tvoria Všeobecné obchodné podmienky (ďalej len „VOP“), Obchodné podmienky otvárania a vedenia bežných účtov a sporiacich účtov a účtov k hotovostnému úveru mBank (ďalej len „OP“) a Sadzobník poplatkov, ktoré sa žalovaný zaviazal dodržiavať.

2A. Keďže žalovaný porušil svoje záväzky vyplývajúce zo Zmluvy, VOP a OP, v dôsledku čoho sa dostal do omeškania s úhradou sumy vo výške 64,38 EUR a poplatkov vo výške 12,11 EUR, žalobca listom zo dňa 14. 11. 2013 vyzval žalovaného na zaplatenie sumy v omeškaní. Výzvu si žalovaný prevzal dňa 20. 11. 2013. Keďže ani napriek predmetnej výzve žalovaný svoj záväzok voči žalobcovi neuhradil, žalobca odstúpil od Zmluvy a dňa 29.12.2014 podal na príslušnom všeobecnom súde návrh na vydanie platobného rozkazu, ktorým žiadal súd, aby zaviazal žalovaného na úhradu 64,38 EUR ako nesplateného zostatku dlžnej sumy, 35,51 EUR ako nesplateného zostatku poplatkov vrátane poslednej výzvy ku dňu 14.11.2013, úroku z omeškania vo výške 8,25 % ročne zo sumy 64,38 EUR od 15.11.2013 do zaplatenia, 16,50 EUR ako náhrady za súdny poplatok a 59,14 EUR ako náhrady trov právneho zastúpenia. Dňa 27.05.2015 vydal Okresný súd Košice - okolie (ďalej len „súd“) Platobný rozkaz, sp. zn. 17Ro/1093/2014, ktorým zaviazal žalovaného na zaplatenie žalobcom uplatneného nároku v celom rozsahu (ďalej len „Platobný rozkaz“). Platobný rozkaz nadobudol dňa 19.06.2015 právoplatnosť a

vykonateľnosť. Ani napriek právoplatnému a vykonateľnému Platobnému rozkazu žalovaný neuhradil žalobcovi dlžnú sumu, a preto žalobca podal dňa 06.10.2016 v Exekútorskom úrade súdneho exekútora JUDr. Huga Hýbala návrh na vykonanie exekúcie. Dňa 21.11.2016 udelil súd súdному exekútorovi JUDr. Hugovi Hýbalovi poverenie č. 5806 113395 na vykonanie exekúcie. Dňa 07.12.2016 vydal súdny exekútor upovedomenie o začatí exekúcie vedenej pod č. EX 660/2016, ktoré si žalovaný (povinný v exekúcii) neprevzal na žiadnej z adries známych súdnému exekútorovi. Upovedomenie o začatí exekúcie bolo žalovanému (povinnému) doručené zverejnením na webovej stránke súdu. Dňa 03.07.2017 vydal súdny exekútor príkaz na začatie exekúcie zrážkami zo mzdy a exekučný príkaz na vykonanie exekúcie zrážkami zo mzdy (zamestnávateľ spoločnosť MGM Košice, s.r.o., IČO: 36 179 230), na základe ktorého neboli v prospech predmetnej exekúcie vykonané žiadne zrážky.

2B. Dňa 30.08.2017 bolo v Obchodnom vestníku č. 166/2017 zverejnené Uznesenie OS Košice I zo dňa 23.08.2017, sp. zn. 26Odk/62/2017, ktorým Okresný súd Košice I vyhlásil konkurz na majetok žalovaného a ktorým zbavil žalovaného všetkých dlhov, ktoré môžu byť uspokojené iba v konkurze, v rozsahu, v akom nebudú uspokojené v konkurze. Za správcu konkurznej podstaty bola ustanovená JUDr. Erika Šimová, so sídlom kancelárie Čajakova 5, 040 01 Košice, zn. správcu: S1329. Ku dňu vyhlásenia konkurzu predstavovala výška vymáhanej pohľadávky 242,73 EUR a pozostávala z istiny vo výške 64,38 EUR, z úrokov z omeškania vo výške 20,15 EUR, z trov súdneho konania vo výške 16,50 EUR, z trov právneho zastúpenia v súdnom konaní vo výške 59,14 EUR, z trov oprávneného v exekúcii vo výške 16,50 EUR, z trov právneho zastúpenia v exekúcii vo výške 30,55 EUR a z ostatných (poplatky) vo výške 35,51 EUR.

2C. Dňa 22.12.2017 bol v Obchodnom vestníku č. 244/2017 zverejnený Oznám správcu konkurznej podstaty o zrušení konkurzu z dôvodu, že konkurzná podstata nepokryje náklady konkurzu, ako aj oznám o skončení konkurzu v zmysle ust. § 167v ods. 1 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoKR“). Dňa 20.11.2018 vydal súd Uznesenie, sp. zn. 17Er/4672/2016, ktorým rozhodol o zastavení exekúcie proti žalovanému (povinnému), a to z dôvodu, že exekúciou sa vymáha pohľadávka, ktorá môže byť uspokojená iba v konkurze, a nejde o pohľadávku, ktorá sa považuje za nevymáhateľnú. Uznesenie o zastavení exekúcie nadobudlo právoplatnosť dňa 15.01.2019.

2D. Poukázal na ust. § 166f a § 166g ZKR ako aj na skúsenosti žalovaného s podnikaním plynúce z jeho postavenia pred podaním návrhu na vyhlásenie konkurzu, ako aj po jeho vyhlásení. Žalovaný pôsobil ako spoločník a zároveň štatutárny orgán vo viacerých spoločnostiach s ručením obmedzeným, ktoré vykazovali tržby v miliónoch eur a ktoré neskôr zanikli zlúčením, splynutím, rozdelením, príp. boli ex officio vymazané z obchodného registra SR (napr. JT Corporation, s.r.o.; ECO - ACCOUNTING, s.r.o.; PON-TONY s.r.o. atď.). Žalovaný zároveň pôsobil v období od 01.01.2017 do 20.07.2018 ako vedúci organizačnej zložky v spoločnosti DAGSHER Ltd., organizačná zložka podniku zahraničnej osoby, IČO: 50 637 258. Ako zahraničná osoba uvedenej organizačnej zložky podniku zahraničnej osoby bol v obchodnom registri zapísaný Q. C., bytom B. V. XX, B., B. K.L. M. A. a B. Í. (žalobca predpokladal, že ide o osobu žalovaného) a spoločnosť DAGSHER LTD so sídlom totožným s pobytom Q. C.Č., t. j. B. V. XX, B., B. K. M. A. a B. Í.. V zmysle vyššie uvedeného žalobca nepredpokladal, že by bol žalovaný v čase existencie uvedených spoločností pred podaním návrhu na vyhlásenie konkurzu natoľko nemajetným, že by nebol schopný uhradiť žalobcovu pohľadávku, ktorej istina predstavuje 64,38 EUR. Žalovaný je podľa názoru žalobcu známym a skúseným v takom rozsahu, aby sa mohol vzhľadom na jeho podnikateľskú prax uplatniť v pracovnom či podnikateľskom živote a nadobudnúť tak dostatočné prostriedky na úhradu aspoň časti svojich záväzkov.

2E. Žalobca mal za to, že súdna ochrana má byť poskytovaná správaniu čestnému, čo zakotvuje aj čl. 5 CSP, v zmysle ktorého: „Zjavné zneužitie práva nepožíva právnu ochranu....“

Zásadu, že nikto nesmie mať prospech z vlastného nepoctivého správania (nemo turpitudinem suam allegare potest), zakotvovalo už rímske právo. Táto zásada znamená, že nikto nesmie mať prospech z vlastného nepoctivého správania. Pod nepoctivým správaním v tomto univerze úvahy sa rozumie také správanie sa subjektov práva, ktoré síce nachádza oporu v platnom práve, avšak tvrdé uplatňovanie takýchto práv nie je slušné vo vzťahu k ostatným adresátom a recipientom právnej úpravy. Zákaz zneužitia práva teda predstavuje istý materiálny korektív k príliš formalistickému výkladu zákonného textu, ktorý by v konečnom dôsledku poškodzoval práva (prípadne oprávnené záujmy) iných (Števíček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M. a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2016. s. 42 - 43.).

2F. Dňa 25.02.2019 bola žalobcovi doručená Správa súdneho exekútora o stave exekučného konania, z ktorej vyplýva, že žalovaný sa dňa 10.10.2017, t. j. po vyhlásení konkurzu, zamestnal v spoločnosti DAGSHER Ltd., organizačná zložka podniku zahraničnej osoby, IČO: 50 637 258, v ktorej, ako už bolo

uvedené, pôsobil aj ako vedúci organizačnej zložky. Pracovný pomer žalovaného trval do 01.08.2018. Zo správy súdneho exekútora ďalej vyplýva, že na základe poskytnutia súčinnosti Sociálnej poisťovne, bolo súdnemu exekútorovi listom zo dňa 28.07.2018 oznámené, že žalovaný začal dňa 02.08.2018, t. j. po cca ôsmich mesiacoch od zrušenia konkurzu z dôvodu, že konkurzná podstata nepokryje náklady konkurzu, poberať materské vo výške 1 349,30 EUR. Keďže odo dňa 02.08.2018 bolo žalovanému priznané vysoké materské, je možné usúdiť, že naplnil podmienky pre priznanie materského vo vyššie uvedenej výške, t. j. už počas pôsobenia v spoločnosti DAGSHER Ltd., organizačná zložka podniku zahraničnej osoby musel disponovať dostatočným príjmom peňažných prostriedkov, ktoré by postačili na uspokojenie pohľadávky žalobcu, ktorá ku dňu vyhlásenia konkurzu predstavovala 242,73 EUR, a na súde bola uplatnená už od 29.12.2014. Žalobca sa domnieva, že od roku 2014 do roku 2017 žalovaný nadobudol peňažné prostriedky v dostatočnej výške na uspokojenie žalobcovho nároku, no zámerne svoj dlh nesplatil. Žalobca zdôraznil, že žalovaný ako vedúci organizačnej zložky rozhodol po vyhlásení konkurzu na jeho majetok o uzatvorení pracovného pomeru ako štatutár/ vedúci organizačnej zložky spoločnosti DAGSHER Ltd., organizačná zložka podniku zahraničnej osoby, IČO: 50 637 258 so samým sebou a sám si určil výšku platu, čo následne ovplyvnilo výšku odvádzaných odvodov za žalovaného, ktoré mali vplyv na priznanie materského v tak vysokej sume. Žalobca mel za to, že žalovaný tak urobil s vedomím, že už je zbavený záväzkov oddĺžením a s vedomím, že platenie vysokých odvodov má za následok priznanie vysokého materského. Uvedený postup žalovaného považuje žalobca za špekulatívny a premyslený s cieľom poberať vysoké materské bez zväženia možnosti uspokojiť svojich veriteľov.

2G. Žalobca poukázal aj na skutočnosť, že žalovaný ani v období, kedy pôsobil ako spoločník a štatutárny orgán, príp. aj ako vedúci organizačnej zložky, neprejavil žiadnu snahu splniť svoju pohľadávku voči žalobcovi, pričom nejde o takú výšku pohľadávky, ktorá by výrazne mohla ovplyvniť životnú úroveň žalovaného a zasiahnuť do jeho majetkovej sféry závažným spôsobom. Podľa žalobcu nie je možné dospieť k záveru, že žalovaný by mal poctivý zámer a úprimnú snahu uspokojiť žalobcov nárok, keďže od podania žaloby do vyhlásenia konkurzu, t. j. viac ako dva a pol roka, neuhradil žalobcovi ani časť dlžnej sumy, nijako žalobcu nekontaktoval, t. j. neprejavil snahu svoj záväzok splniť, pričom je možné predpokladať, že ako spoločník a konateľ vo viacerých spoločnostiach s miliónovými tržbami mohol disponovať sumou 64,38 EUR predstavujúcou istinu pohľadávky žalobcu. Žalobca mal za to, že žalovaný mal dostatočný príjem na splnenie svojho dlhu voči žalobcovi, svoje záväzky voči veriteľom cielene neplnil, následne počkal, kým bude zbavený dlhov formou oddĺženia v konkurze, a tak začal podnikáť kroky k zvýšeniu svojho príjmu a zlepšeniu svojej sociálnej situácie, a to všetko s úmyslom zbaviť sa povinnosti uspokojiť svojich veriteľov.

2H. Vzhľadom na vyššie uvedené a s prihliadnutím na správanie žalovaného pred podaním návrhu na vyhlásenie konkurzu, ako aj po samotnom oddĺžení, mal žalobca za to, že žalovaný v dôsledku 41 exekúcií vedených proti jeho osobe, v ktorých sa nesnažil uspokojiť nároky svojich veriteľov, podal návrh na vyhlásenie konkurzu. Mal za to, že návrh na vyhlásenie konkurzu podal žalovaný s cieľom zbaviť sa všetkých svojich dlhov a vyhnúť sa tak povinnosti uspokojiť svojich veriteľov. Žalovaný aj napriek tomu, že bol zamestnaný a zároveň bol spoločníkom a konateľom vo viacerých obchodných spoločnostiach, neplnil svoj dlh voči žalobcovi. Vzhľadom na informatívny výpis z obchodného registra pôsobil žalovaný od 01.01.2017 ako vedúci organizačnej zložky, pričom Sociálna poisťovňa ho eviduje ako zamestnaného až od 10.10.2017 zo žalobcovi neznámeho dôvodu. Z uvedeného vyplýva, že minimálne od januára 2017 bol poberateľom príjmu, no ani napriek tomu svoj dlh voči žalobcovi nesplatil.

2I. Podľa názoru žalobcu nie je možné zo správania žalovaného vyvodzovať existenciu poctivého zámeru a ani to, že žalovaný vynaložil primerané úsilie na uspokojenie svojich veriteľov pred podaním návrhu na vyhlásenie konkurzu a už vôbec nie po jeho vyhlásení. Zo správania žalovaného nevyplýva ani úprimná snaha riešiť svoj dlh v medziach svojich možností a schopností, keďže v konkurze nebol uspokojený ani jeden z veriteľov žalovaného, aj napriek skutočnosti, že žalovaný bol poberateľom vysokého príjmu.

3. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe zo dňa 09.09.2019 uviedol, že s predmetnou žalobou nesúhlasí. K tvrdeniam žalobcu uviedol, že spoločnosť JT Corporation, s.r.o. podľa oficiálnych výsledkov nevykazovala žiadne miliónové tržby, tak ako to uvádza vo svojom návrhu žalobca, rovnako tak spoločnosť PONY - TONY, s.r.o. podľa výpisu z Finstat.sk nevykazovala počas svojho pôsobenia žiadne tržby. Žalobca svoj nárok na zrušenie oddĺženia pre nepoctivý zámer opiera o ustanovenie § 166f ods. 1 ZKR a poukazuje na ustanovenie § 166g ods. 1 ZKR. S tvrdením žalobcu o existencii nepoctivého zámeru pri oddĺžení nesúhlasil. Ako sa uvádza v ustanovení § 166g ZKR: „Dlžník má poctivý zámer, ak z jeho správania po podaní návrhu možno usudzovať, že vynaložil úprimnú snahu riešiť svoj dlh v medziach svojich možností a schopností.“ O existencii záujmu žalovaného riešiť dlh svedčí

najmä skutočnosť, že za účelom úhrady predmetného dlhu boli v období od 01.01.2012 do 31.07.2019 vykonané voči nemu ako povinnému zrážky z nemocenských dávok, o čom svedčí Potvrdenie Sociálnej poisťovne zo dňa 03.09.2019. O jeho záujme uhradiť dlžnú čiastku ďalej svedčí e-mailová komunikácia zo dňa 02.09.2019, v rámci ktorej požadoval poskytnutie platobných inštrukcií a súm ohľadom svojho záväzku voči spoločnosti mBank a.s.. Z predošlej telefonickej ako aj e-mailovej komunikácie s veriteľom naopak vyplýva, že veriteľ nemal záujem na tom aby došlo zo strany žalovaného k dobrovoľnej úhrade predmetnej pohľadávky.

4. Žalobca v podaní doručenom súdu dňa 24.09.2019 uviedol, že v žalobnom návrhu nemal v úmysle riešiť tržby konkrétnych spoločností, prípadne neplnenie si účtovných povinností podnikateľov, ale mal v záujme poukázať na skúsenosti žalovaného ako spoločníka, prípadne štatutárneho orgánu. Žalobca mal v záujme zdôrazniť to, že sa žalovaný niekoľko rokov pohyboval v podnikateľskom prostredí, čím chcel poukázať na to, že nejde o bežného laika v podnikateľskej sfére, ale o osobu, ktorá má skúsenosti s podnikaním, a to s ohľadom na ust. § 166g ods. 3 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii, v zmysle ktorého žalovaný spadá pod každé z kritérií v tomto ustanovení pre prísnejšie posudzovanie poctivého zámeru súdom. Poukázal na to, že na stránke finstat.sk nie sú uvedené údaje o tržbách, zisku a strate podnikateľov, neznamená, že žiadne tržby podnikateľ nevykazuje, ale že si nespĺnil svoju povinnosť doložiť účtovnú závierku v minulosti súdu a v súčasnosti do registra účtovných závierok. V konkrétnom prípade spoločnosti JT Corporation, s.r.o. je v registri účtovných závierok poznámka: "Pre vybranú účtovnú jednotku sa nenašiel žiaden účtovný dokument." Uvedené iba poukazuje na neplnenie si iných zákonných povinností nesúvisiacich však s oddĺžením žalovaného. Pokiaľ ide o spoločnosť PON-TONY, s.r.o., tak na stránke finstat.sk figuruje údaj o tržbe 1 970 499,- EUR za rok 2009, takže v celom rozsahu popierame tvrdenie žalovaného, že by absentovali údaje o tržbe týkajúce sa tejto spoločnosti na stránke finstat.sk. Pokiaľ ide o potvrdenie zo sociálnej poisťovne, ktoré žalovaný k svojmu Vyjadreniu priložil, žalobca uvádza, že uvedené zrážky nie sú zrážané v prospech exekúcie žalobcu ako oprávneného vedenej JUDr. Hugom Hýbalom, ale ide o iné exekučné konania. Výšky zrážok zo mzdy v niekoľko stovkách eur, naopak, potvrdzujú, vzhľadom k tretinovému systému, že samotná výška mzdy žalovaného bola značne vysoká. Uvedený dôkaz má podľa slov žalovaného preukazovať jeho snahu uhradiť svoj dlh voči žalobcovi, avšak uvedené žalobca popiera a nemá za to, že by tieto tvrdenia žalovaného boli relevantné a pravdivé. Žalobca uvádza, že predmetom tohto sporu nie je zaplatenie pohľadávky žalobcu vrátane príslušenstva (tento spor je totižto už právoplatne skončený). Predmetom tohto sporu je zrušenie oddĺženia žalovaného, ktorý mal podľa žalobcu pri oddĺžení nepoctivý zámer, na čo zaplatenie predmetnej pohľadávky po podaní žaloby na zrušenia oddĺženia pre nepoctivý zámer nemá vplyv. Žalobca zdôraznil, že záujem dlžníka uhradiť svoj dlh, sa neposudzuje po podaní žaloby na zrušenie oddĺženia pre nepoctivý zámer, ale počas trvania mimosúdnej snahy žalobcu dohodnúť sa s dlžníkom, počas trvania súdneho sporu a následne aj počas exekučného konania vzťahujúcich sa k predmetnej pohľadávke. Aj na tomto mieste sa opäť žalovaný špekulatívnymi tvrdeniami snaží vyvinieť a za niekoľkoročné neplnenie si svojho záväzku ešte obviňovať žalobcu. Za snahu zaplatiť svoj dlh označuje záujem zaplatiť pohľadávku v mesiaci august 2019, t. j. v mesiaci podania žaloby na zrušenie oddĺženia. Je preto pre žalobcu neprípustné akceptovať tvrdenia, že by odmietol dobrovoľné plnenie žalovaného. Žalobca však až do podania žaloby takýto úmysel žalovaného nevidoval. Žalovaný sa správa tendenčne a snaží sa podľa názoru žalobcu uhradením predmetnej pohľadávky predísť oveľa dôraznejším následkom zrušenia oddĺženia pre nepoctivý zámer. V zmysle uvedeného žalobca trvá na podanej žalobe v celom rozsahu.

5. Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 30.10.2019 uviedol, že s argumentáciou žalobcu nesúhlasí. Mal za to, že z čisto formálneho hľadiska možno súhlasiť s tvrdením žalobcu, že predložené potvrdenie zo Sociálnej poisťovne o vykonaných zrážkach nepotvrďuje priamo uspokojenie žalobcu avšak na druhej strane žalobcovi zjavne uniká podstata poctivého zámeru dlžníka pri oddĺžení a jeho skúmania v prípade podania žaloby tak ako to koncipoval zákonodarca. Poctivý zámer dlžníka sa posudzuje z celkového správania sa dlžníka po podaní návrhu a nie z pohľadu uspokojenia resp. neuspokojenia konkrétného veriteľa. Túto skutočnosť možno jednoznačne vyvodiť aj z ust. § 166g ods. 1 ZKR, v ktorom sa používajú výrazy „ak z jeho správania“ a „veriteľom“, ktorých zakotvenie potvrdzuje vyššie uvedenú argumentáciu. Skutočnosť, že prv boli vykonané zrážky z jeho nemocenských dávok v prospech exekútora JUDr. Rudolfa Krutého PhD. je dôsledkom toho, že tento exekútor bol prvý v poradí so svojimi exekúciami, čo je v zmysle Exekučného poriadku rozhodujúcou skutočnosťou pre vykonávanie zrážok. Vykonávanie zrážok v prospech iného exekútora teda vo všeobecnosti aj s poukazom na vyššie uvedené skutočnosti preukazuje jeho poctivý zámer.

5A. Ústavný súd SR vo svojom náleze sp. zn. III. ÚS 570/2016 zo dňa 10.01.2017 uvádza, že „...je presvedčený, že posúdenie podmienky poctivého zámeru dlžníka vynaložiť primerané úsilie na uspokojenie svojich veriteľov nemôže byť posudzované len z hľadiska formálneho plnenia povinností dlžníka počas konkurzného konania v intenciách binárnej logiky (splnil - nespľnil). Súd konajúci o oddĺžení musí zohľadniť všetky aspekty konkrétneho prípadu. Môže ísť o časové súvislosti, správanie dlžníka pred začatím konkurzného konania. Môže ísť aj o to, kto podal návrh na začatie konkurzného konania, nepochybne aj o to, aký právny pôvod majú pohľadávky, ktoré viedli dlžníka do stavu úpadku.“ Kritériá pre posudzovanie poctivého zámeru dlžníka pri oddĺžení poskytuje tiež ust. § 166g ods. 1 a 2 ZKR, v ktorom sú demonštratívne vymedzené prípady, ktoré indikujú existenciu nepoctivého zámeru u toho ktorého dlžníka. Aj Ústavný súd SR vo svojom náleze poukazuje na skutočnosť, že pri posudzovaní poctivého zámeru dlžníka je okrem formálneho splnenia či nespĺnenia dluhu potrebné prihliadať aj na iné skutočnosti, demonštratívne vymenované vo vyššie uvedenom ustanovení ZKR, a ktorých existencia je v mojom prípade daná. Skutočnosťou, ktorá preukazuje jeho poctivý zámer je to, že sám podal návrh na vyhlásenie konkurzu. Túto skutočnosť ako jednu z rozhodujúcich pre posudzovanie poctivého zámeru u dlžníka uvádza v citovanom rozhodnutí Ústavný súd SR.

5B. Zdôraznil, že dňa 10.10.2017, teda po podaní návrhu na vyhlásenie konkurzu sa zamestnal v spoločnosti DAGSHER Ltd., organizačná zložka podniku zahraničnej osoby, kde bol zamestnaný do 01.08.2018. Týmto svojim konaním jednoznačným a nespochybniteľným spôsobom vynaložil snahu riešiť svoj dlh tým, že sa zamestnal. Sama o sebe táto skutočnosť je jedným zo znakov poctivého zámeru dlžníka vynaložiť primerané úsilie na uspokojenie svojich veriteľov zakotvená v ZKR. Ďalšou skutočnosťou svedčiacou jednoznačne v prospech existencie jeho poctivého zámeru je ochota uhradiť dlh jednému zo svojich veriteľov a to konkrétne dlh vo výške 6 511,20 EUR voči p. W., o čom svedčí potvrdenie právneho zástupcu p. W. o úhrade celého dluhu zo dňa 23.04.2019. Uvedená skutočnosť je v súlade s vyššie uvádzaným skúmaním celkového správania sa dlžníka a rovnako nasvedčuje tomu, že sa po schválení oddĺženia nevyhýbal úhrade svojich záväzkov. Od podania návrhu na vyhlásenie konkurzu navyše vedie riadny život čo je v zmysle ZKR taktiež jedným z kritérií pri posudzovaní poctivého zámeru dlžníka.

5C. Z ust. § 166f ods. 1 ZKR jednoznačne vyplýva, že žalobca ako veriteľ má preukázať, že dlžník nemal poctivý zámer. Žalobca nielen, že v rozpore s citovaným ustanovením zákona nie je schopný preukázať, že žalovaný nemal poctivý zámer ale z celkového kontextu jednak žaloby a jednak vyjadrenia žalobcu nevyplýva ani to v akých konkrétnych krokoch žalovaného podľa žalobcu spočíva absencia poctivého zámeru. Z argumentácie žalobcu vyplývajúcej zo žaloby a následne aj z vyjadrenia vyplýva, že žalobca u žalovaného vzhláda nepoctivý zámer jedine v skutočnosti, že mu neuhradil jeho pohľadávku. Takéto formálne posudzovanie existencie, resp. neexistencie poctivého zámeru a jeho viazanie len na jednu skutočnosť, ktorá ho má preukázať je však, ako už bolo viackrát spomenuté, v rozpore jednak s citovanou judikatúrou Ústavného súdu a jednak so samotnou podstatou poctivého zámeru tak ako ju zakotvil zákonodarca.

5D. Žalobca v žalobe uvádza tiež to, že „...záujem dlžníka uhradiť svoj dlh sa neposudzuje po podaní žaloby na zrušenie oddĺženia pre nepoctivý zámer, ale počas trvania mimosúdnej snahy žalobcu dohodnúť sa s dlžníkom, počas trvania súdneho sporu a následne aj počas exekučného konania vzťahujúcich sa k predmetnej pohľadávke.“ V tejto súvislosti žalovaný poukazuje na ust. § 166g ods. 1 ZKR, z ktorého vyplýva, že uvedené žalobcovo tvrdenie, rovnako ako aj to, že v žalobe poukazuje na správanie sa žalovaného v období pred vyhlásením konkurzu na žalovaného sú úplne irelevantné. Z hľadiska posudzovania poctivého zámeru je smerodajné správanie dlžníka po podaní návrhu. Ak by teda aj odhliadli od tohto zákonného ustanovenia a vzali do úvahy jeho správanie sa pred podaním návrhu tak poukázal na to, že žalobca sám vo svojej žalobe uviedol, že žalovaný mal 41 exekúcií, s čím súhlasil, a tak neuhradenie pohľadávky žalobcovi bolo v dôsledku neprehľadnosti v týchto exekúciách uskutočnené z nebanlivosti a bez akéhokoľvek úmyslu na jeho strane. Jedným zo základných znakov nepoctivého zámeru na strane dlžníka je však úmyselné konanie. Ak by sa úmyselne vyhýbal uhradeniu žalobcovej pohľadávky tak by logicky dňa 02.09.2019 nepožadoval poskytnutie platobných inštrukcií a súm týkajúcich sa svojho záväzku za účelom jeho úhrady. Poukázal tiež na judikatúru, v zmysle ktorej ani podanie návrhu na vyhlásenie konkurzu v dôsledku vysokého počtu záväzkov voči veriteľom, o čom svedčí vyššie spomínaný počet exekúcií vedených voči žalovanému, nemusí evokovať nepoctivý zámer u dlžníka. Táto skutočnosť bola judikovaná v Uznesení Vrchního soudu v Praze sp. zn. 2 VSPH 99/2011-B-9 z 23.03.2011, v ktorom sa uvádza: „Přestože úvaze, z níž vycházel insolvenční soud při posuzování eventuálního nepoctivého záměru dlužnice vylučujícího povolení oddlužení, lze přisvědčit potud, že není třeba, aby byla naplněna některá z domněnek, jež jsou v ust. § 395 odst. 3 insolvenčního zákona vymezeny pouze příkladmo, nesdílí odvolací soud jeho názor, že zjištěný objem závazků dlužnice (resp.

společných závazků dlužnice a jejího manžela) odůvodňuje závěr, že podáním návrhu na povolení oddlužení sledovala dlužnice (a její manžel) nepoctivý záměr. Toto zjištění totiž samo o sobě nasvědčuje pouze tomu, že dlužnice a její manžel převzali závazky, jež nebyli schopni splnit, žádné okolnosti, z nichž by bylo možné dovodit, že tak učinili například v úmyslu zneužít institutu oddlužení a neuspokojit alespoň část svých závazků, však zjištěny nebyly.“

5E.Mal za to, že z celkového kontextu tohto prípadu vyplýva, že nepoctivý zámer, teda vyhýbanie sa úhrade takéhoto nízkeho dlhu, ktorý mal voči žalobcovi, by bolo v tomto prípade absolútne nelogické nakoľko vôbec nejde o vysokú čiastku, ktorá by bola pre neho likvidačná. Na základe vyššie uvedených skutočností považuje žalobu za nedôvodnú a navrhol, aby ju súd v celom rozsahu zamietol.

6.Žalobca ďalej poukázal na to, že na strane žalovaného nejde o laika, ale spadá pod každé z kritérií pre prísnejšie posudzovanie poctivého zámeru súdom. Mal za to, že žalovaný úmyselne a premyslenými krokmi využívajúc zákonné ustanovenia dal návrh na konkurz a vlastne dotiahol celé to oddĺženie vo svoj prospech. Mal za to, že išlo istým spôsobom o dohodu manželov, akým spôsobom viesť celú tú situáciu k tomu oddĺženiu. Po oddĺžení sa žalovaný zamestnal v spoločnosti DAGSHER Ltd, pričom táto spoločnosť bola spoločnosťou žalovaného aj pred podaním návrhu na vyhlásenie konkurzu, ale k zamestnaniu došlo až po vyhlásení konkurzu. Dňa 01.01.2017 sa žalovaný stal vedúcim organizačnej zložky v spoločnej firme spoločnosti, ktorú v podstate celým spôsobom mali pod svojou kontrolou. Dňa 12.08.2017 bolo uzatvorené manželstvo. Tri dni na to 15.08.2017 bol podaný návrh na konkurz. Následne dňa 30.08.2017 došlo k vyhláseniu konkurzu. Necelé dva mesiace na to 10.10.2017 sa žalovaný stal zamestnancom vo firme, kde bol zároveň aj vedúcim organizačnej zložky. Zrušenie konkurzu nastalo 22.12.2017, pričom už po zrušení konkurzu došlo k zvýšeniu odvodov na strane žalovaného za účelom tak, ako to bolo jednoznačne preukázané a jednoznačne aj potvrdené za účelom získania maximálnej možnej materskej pre pána žalovaného. K ukončeniu pôsobenie žalovaného ako vedúceho organizačnej zložky došlo 20.07.2018. Už po oddĺžení sa pokračuje v spoločnom živote a žalovaný záujem riešiť situáciu so žalobcom má až po podaní samotnej žaloby o zrušenie oddĺženia pre nepoctivý zámer. V takejto chronológii mal za to, že pri osobe, ktorá nie je bežným laikom sú naplnené dôvody pre zrušenie oddĺženia pre nepoctivý zámer.

7.Žalovaný ďalej uviedol, že oslovil spoločnosť mBank aj advokátsku kanceláriu s tým, že má záujem o uspokojenie tohto dlhu a chcel dlh uhradiť, ale bolo mu povedané, že to nie je možné. Je ochotný uhradiť dlžnú sumu žalobcovi. V sociálnej poisťovni evidovali dlh voči žalobcovi na nižšom mieste, pričom postupne spláca svoje dlhy. Poradie splácania neurčoval on, ale sociálna poisťovňa podľa toho v akom poradí sa prihlásili exekútori. Čo sa týka zamestnania v spoločnosti DAGSHER Ltd. tvrdil, že v nej fungoval ako majiteľ iba formálne. Všetko financovala manželka, ktorá je zubnou lekárkou. Čo sa týka účasti v iných firmách, tie miliónové obraty, ktoré mali tie firmy boli pred jeho nástupom do týchto firiem. Po nástupe do týchto firiem sa dostal do dlhov a začalo sa kopíť v roku 2007. Bol na tom finančne zle a preto ich nevedel splácať. Bol v podstate v pozícii bieleho koňa. To, že mal taký vysoký príjem na materskej vyplývalo z toho, že manželka mu zaplatila taký vysoký odvod, aby mal takú vysokú materskú. K uprednostneniu platenia odvodov uviedol, že jeho dlhy vznikli pred uzavretím manželstva a manželka mu povedala, že pokiaľ si tieto nevyrieši sám, ona ich splácať nebude. Nesúhlasil s tvrdeniami žalobcu ohľadom toho, že žalovaný mal niečo robiť cielene. Mal za to, že logicky to cielene robiť nemohol, keďže bankrot bol vyhlásený v roku 2017 a dlhy vznikli medzi rokmi 2007-2015. Uviedol, že posledná exekúcia bola z roku 2008, alebo 2009, pričom zákon bol prijatý až 01.01.2017 takže v roku 2009 nemohol vedieť, že takýto zákon bude prijatý a nemohol sa tak správať. Poukázal tiež na to, že v rokoch 2010, 2011, 2012 a 2013 bol vo výkone väzby a nemohol splácať záväzky. Až potom začal splácať svoje dlhy. Uviedol, že spoločnosť DAGSHER LTD je registrovaná len vo Veľkej Británii a na Slovensku vykonáva činnosť len organizačná zložka podniku zahraničnej osoby DAGSHER LTD. Formálne bol konateľom aj majiteľom spoločnosti, aby mohli založiť organizačnú zložku na Slovensku. Spoločnosť vo Veľkej Británii nevykonávala činnosť. Táto spoločnosť bola založená len kvôli tomu, aby mohla byť na Slovensku založená organizačná zložka. Z predložených výpisov z účtu vyplýva, že sumu 59,14 EUR uhradil ako trovy spoločnosti mBank a sumu 149,77 EUR uhradil ako dlh žalobcu, pričom asi po dvoch dňoch sa vrátila na účet platba dlhu, pričom platba trov sa nevrátila.

8.Na pojednávanie dňa 30.06.2020 sa nedostavil právny zástupca žalobcu, ktorý svoju neúčast žiadal ospravedlniť a súhlasil s prejednaním veci v jeho neprítomnosti.

9.Súd vykonal dokazovanie a zistil tento skutočný stav veci:

10. Žalobca na podporu svojich tvrdení použil ako prostriedky svojho procesného útoku nasledovné dôkazy: výpis z obchodného registra o registrácii žalobcu, Zmluvu o vedení bankových bežných a sporiacich účtov, Potvrdenie o zriadení účtu, Všeobecné obchodné podmienky BRE bank SA pobočka zahraničnej banky mBank v Slovenskej republike, Obchodné podmienky zriaďovania a vedenia bežných, sporiacich účtov a účtov k hotovostnému úveru v mBank, Sadzobník poplatkov mBank, Poslednú výzvu k uhradeniu dlžnej čiastky / odstúpenie od zmluvy (vrátane doručenky), Žalobu zo dňa 13.11.2014 (vrátane doručenky), Platobný rozkaz sp. zn. 17Ro/1093/2014-27, Návrh na vykonanie exekúcie, Upovedomenie o začatí exekúcie, Exekučný príkaz, zverejnenie vyhlásenie konkurzu na žalovaného v obchodnom vestníku, uznesenie o zastavení exekúcie zo dňa 20.11.2018, Výpis o registrácii organizačnej zložky DAGSHER Ltd., organizačná zložka podniku zahraničnej osoby, Výpis o registrácii spoločnosti JT Corporation, s.r.o., Výpis o registrácii spoločnosti ECO - ACCOUNTING, s.r.o., Výpis o registrácii spoločnosti PON-TONY s.r.o., Správu o stave exekučného konania EX 660/2016 zo dňa 21.02.2019.

11. Žalovaný na podporu svojich tvrdení použil ako prostriedky svojej procesnej obrany nasledovné dôkazy: Potvrdenie Sociálnej poisťovne o vykonaných zrážkach z nemocenských dávok v období od 01.01.2012 do 31.07.2019, e-mail zo dňa 02.09.2019, e-mail zo dňa 23.04.2019, výpisy z účtu, Potvrdenie sociálnej poisťovne zo dňa 26.02.2020, Potvrdenie Sociálnej poisťovne o nemocenských dávkach vyplatených za obdobie od 01.01.2017 do 31.12.2019.

12. Medzi stranami nebolo sporné, že uznesením Okresného súdu Košice I sp. zn. 26OdK/62/2017 zo dňa 23.08.2017, zverejneným v Obchodnom vestníku č. 166/2017 dňa 30.08.2017 bol vyhlásený konkurz na majetok dlžníka Q. C., nar. XX.XX.XXXX, že dlžník bol zbavený všetkých dlhov, ktoré môžu byť uspokojené iba v konkurze v rozsahu, v akom nebudú uspokojené v konkurze, že návrh na vyhlásenie konkurzu bol doručený súdu dňa 10.08.2017. Sporné nebolo ani to, že žalobca je veriteľom žalovaného. Medzi stranami nebola sporná ani výška pohľadávky žalobcu, jej vznik ako ani uplatnenie nároku žalobcu na súde a v exekučnom konaní. Nebolo sporné ani to, že žalovaný bol spoločníkom a konateľom v niekoľkých spoločnostiach a vedúcim organizačnej zložky v organizačnej zložke DAGSHER Ltd., organizačná zložka podniku zahraničnej osoby.

13. Sporné medzi stranami je, či žalovaný mal, alebo nemal poctivý zámer pri podaní návrhu na vyhlásenie konkurzu.

14. Z Potvrdenia Sociálnej poisťovne zo dňa 03.09.2019 súd zistil, že táto vykonala zrážky z nemocenských dávok žalovaného ako povinného v období od 01.01.2012 do 31.07.2019 v prospech oprávnených vo viacerých exekučných konaniach.

15. Z obchodného registra súd zistil, že žalovaný bol od 01.01.2017 do 21.07.2018 vedúcim v organizačnej zložke DAGSHER Ltd., organizačná zložka podniku zahraničnej osoby, od 19.02.2008 do 28.05.2016 jediným spoločníkom aj konateľom spoločnosti JT Corporation, s.r.o., od 28.08.2012 do 14.10.2013 bol konateľom spoločnosti ECO - ACCOUNTING, s.r.o. (bol aj spoločníkom spoločnosti do 28.01.2015) a od 10.06.2010 do 27.04.2012 bol konateľom spoločnosti PON-TONY s.r.o. (bol aj spoločníkom spoločnosti do mája 2012).

16. Zo spisu Okresného súdu Košice I sp. zn. 32OdK/237/2018 súd zistil, že uznesením Okresného súdu Košice I sp. zn. 26OdK/62/2017 zo dňa 23.08.2017, zverejneným v Obchodnom vestníku č. 166/2017 dňa 30.08.2017 bol vyhlásený konkurz na majetok dlžníka Q. C., nar. XX.XX.XXXX, a že dlžník bol zbavený všetkých dlhov, ktoré môžu byť uspokojené iba v konkurze v rozsahu, v akom nebudú uspokojené v konkurze. Návrh na vyhlásenie konkurzu bol doručený súdu dňa 10.08.2017. Žalovaný v návrhu a v prílohách návrhu na vyhlásenie konkurzu uviedol pravdivo všetky skutočnosti stanovené právnymi predpismi. Žalovaný v zozname veriteľov uviedol aj žalobcu. Zo zoznamu veriteľov vyplýva, že mal 32 veriteľov. Z centrálného registra exekúcií súd zistil, že bolo proti nemu vedených 40 exekučných konaní.

17. Z e-mailu zo dňa 02.09.2019 súd zistil, že žalovaný po podaní tejto žaloby prejavil záujem o úhradu pohľadávky žalobcu.

18. Z e-mailu zo dňa 23.04.2019 súd zistil, že žalovaný aj po oddĺžení splácal svoje záväzky.

19.Výpisom z účtu zo dňa 23.09.2019 mal súd preukázané, že po oddĺžení žalovaný splatil dlh aj voči Daňovému úradu.

20.Výpismi z účtu žalovaného zo dňa 02.03.2020 bolo súdu preukázané, že žalovaný uhradil žalobcovi v zmysle platobného rozkazu sp. zn. 17Ro/1093/2014 zo dňa 27.05.2015 dlh vyčíslený ku dňu 28.02.2020 (sumu 149,77 EUR titulom dlhu voči žalobcovi zo záväzkového vzťahu a sumu 59,14 EUR titulom trov žalobcu).

21.Z Potvrdenia Sociálnej poisťovne zo dňa 26.02.2020 súd zistil, že žalovaný bol ako zamestnanec v pracovnom pomere od 28.07.2014 do 30.06.2015 v spoločnosti INT - EXT DECOR s.r.o., v likvidácii, od 01.07.2015 do 02.04.2016 v spoločnosti IRUGE s. r. o., od 10.02.2017 do 30.09.2017 v spoločnosti MGM Košice, s.r.o., od 10.10.2017 do 20.07.2018 v organizačnej zložke DAGSHER Ltd., organizačná zložka podniku zahraničnej osoby.

22.Z Potvrdenia Sociálnej poisťovne zo dňa 27.02.2020 bola zistená výška vyplatených nemocenských dávok žalovanému v období od 01.01.2017 do 31.12.2019.

23.Svedkyňa V.. Q. C.Č. uviedla, že je manželkou žalovaného. Suma je nízka. Žiadny zámer tam nebol. Nevidí dôvod na túto žalobu. Protistrane bolo navrhnuté, že sa to zaplatí, ale nesúhlasili s tým.

23A.Na otázku právneho zástupcu žalovaného nech vysvetlí pôsobenie žalovaného v spoločnosti DAGSHER a ako to bolo s materskou svedkyňa uviedla, že ona financovala chod spoločnosti. Manžel tam pôsobil, lebo jej hlavným povoláním je zubný lekár. Spoločnosť bola založená z toho dôvodu, že chceli kaderníctvo. Dali vysoké odvody, nakoľko štát to tak schválil a využili len možnosť, ktorú mali v zmysle zákona. Bolo to aj z toho dôvodu, že jej bývalá šéfká na odvodoch ju oklamala. Mala mať príjem 1 300 EUR, nakoniec mala len 700 EUR a ona by takúto vysokú materskú nedostala. Na ďalšiu otázku kto hradil tie odvody a založenie firmy odpovedala, že ona zo svojich úspor aj na Slovensku aj v Anglicku. Manžel mal osobný bankrot. Všetko išlo z jej úspor.

23B.Na otázku právneho zástupcu žalobcu kedy uzavrela svedkyňa so žalovaným manželstvo odpovedala, že 12.08.2017. Na ďalšiu otázku, keď boli svedkyňa aj žalovaný vedúcimi organizačnej zložky DAGSHER či mali nejaký príjem niektorý z nich z tejto funkcie odpovedala, že vyslovene ako vedúci nie. Na otázku keď bol žalovaný zamestnaný v spoločnosti DAGSHER aký bol jeho plat a kto rozhodol o jeho výške odpovedala, že ona rozhodla o výške, ale výšku si nepamätá. Na ďalšiu otázku v čase, keď sa vyplácala mzda žalovanému už v priebehu konkurzu, prečo sa neplatili dlhy, ale mzda odpovedala, že niečo sa splácalo, postupne aj protistrane bolo navrhnuté splácanie. Na otázku prečo sa žalovaný nezamestnal v spoločnej firme skôr, ale až po oddĺžení odpovedala, že to nebol zámer. Trvalo to určitý čas, kým sa kaderníctvo rozbehlo a našla sa pre neho práca vo firme a boli peniaze na jeho odvody. Museli počkať, kým bude nejaká návratnosť. Na ďalšiu otázku kedy žalovaný začal splácať dlhy po konkurze a či o tom vedela odpovedala, že vie, že sa to splácalo. Bolo toho veľa, ale presne nevedela kedy a koľko. Na otázku keď uviedla, že úmyselne platila vyššie odvody prečo neplatili dlhy, ale investovala do odvodov odpovedala, že bolo potrebné, aby manžel išiel na materskú. Ona sa musela vrátiť do práce a on potreboval peniaze, aby mohol platiť dlhy. Na ďalšiu otázku či ich chápe správne, že úmyselne sa uprednostnili platby odvodov pred splácaním dlhu odpovedala, že nie, išlo o to, aby manžel počas materskej mal príjem, lebo musel ostať doma s dieťaťom. Uviedla, že zakladala ambulanciu a nevedela ako to pôjde a do domácnosti bol potrebný príjem. Na otázku akým spôsobom sa vybrali veritelia, ktorým sa splácali dlhy odpovedala, že prvý bol štát a potom postupne oslovovali veriteľov.

23C.Na otázku súdu kto vyplácal mzdu žalovanému odpovedala, že to bola spoločnosť, ale išlo to z jej vrecka.

24.Podľa ust. § 166f ZKR: (1) Veriteľ, ktorý bol dotknutý oddĺžením, má právo domáhať sa zrušenia oddĺženia návrhom na zrušenie oddĺženia podaným voči dlžníkovi alebo jeho dedičom do šiestich rokov od vyhlásenia konkurzu alebo určenia splátkového kalendára na súde, ktorý rozhodol o oddĺžení, ak preukáže, že dlžník nemal pri oddĺžení poctivý zámer. Ak je takýchto návrhov viac, súd ich spojí na spoločné konanie. Vo veci samej rozhoduje súd rozsudkom. (2) Právoplatné rozhodnutie o zrušení oddĺženia je účinné voči všetkým. Iné rozhodnutie o návrhu na zrušenie oddĺženia nie je prekážkou, aby sa rozhodovalo o novom návrhu na zrušenie oddĺženia, ak je podaný iným veriteľom alebo sú tu nové dôkazy, ktoré poctivý zámer dlžníka vylučujú. (3) Ak navrhovateľ na tom trvá, súd v prípade smrti dlžníka pokračuje v konaní s dedičmi, inak konanie zastaví. (4) Zrušením oddĺženia sa oddĺženie stáva

voči všetkým veriteľom neúčinné. Pohľadávkam sa v plnom rozsahu, v ktorom ešte neboli uspokojené, obnovuje pôvodná vymáhateľnosť aj splatnosť. Takéto pohľadávky sa nepremičia skôr ako uplynie desať rokov od zrušenia oddĺženia. (5) Právoplatné rozhodnutie o zrušení oddĺženia je rozhodnutím o vylúčení podľa § 13a Obchodného zákonníka. (6) Súd, ktorý rozhodol o oddĺžení na podnet prokurátora, zruší takéto oddĺženie, ak zistí, že dlžník nemal pri oddĺžení poctivý zámer. Takéto konanie možno začať do šiestich rokov od vyhlásenia konkurzu alebo určenia splátkového kalendára.

25. Podľa ust. § 166g ZKR: (1) Dlžník má poctivý zámer, ak z jeho správania po podaní návrhu možno usudzovať, že vynaložil úprimnú snahu riešiť svoj dlh v medziach svojich možností a schopností, najmä ak poskytoval správcovi a veriteľom potrebnú súčinnosť, vynaložil snahu získať zamestnanie, zamestnal sa alebo si zabezpečil iný zdroj príjmov, v prípade nie nepatrného dedenia, daru alebo výhry zo stávky alebo hry ponúkol aspoň polovicu takéhoto zdroja dobrovoľne veriteľom na uspokojenie nevymáhateľného dlhu, prípadne vynaložil snahu o zaradenie sa do spoločnosti alebo sa do spoločnosti opätovne zaradil. (2) Dlžník nemá poctivý zámer najmä, ak a) v zozname majetku ani na dopyt správcu neuviedol časť svojho majetku, aj keď o ňom vedel alebo s prihliadnutím na okolnosti musel vedieť, na majetok nepatrné hodnoty sa neprihliada, b) v zozname veriteľov ani na dopyt správcu neuviedol veriteľa fyzickú osobu, v čoho dôsledku veriteľ neprihlásil svoju pohľadávku, aj keď o ňom vedel alebo s prihliadnutím na okolnosti musel vedieť, na drobných veriteľov sa neprihliada, c) v návrhu alebo v prílohe návrhu alebo na dopyt správcu uviedol nepravdivú dôležitú informáciu alebo neuviedol dôležitú informáciu, aj keď vedel alebo s prihliadnutím na okolnosti musel vedieť, že ide o dôležitú informáciu, d) bez vážneho dôvodu neposkytol správcovi potrebnú súčinnosť, ktorú možno od neho spravodlivo vyžadovať, e) zo správania sa dlžníka pred podaním návrhu možno usudzovať, že sa úmyselne priviedol do platobnej neschopnosti, aby bol oprávnený podať návrh, f) v čase podania návrhu dlžník nebol platobne neschopný, aj keď o tom vedel alebo s prihliadnutím na okolnosti musel vedieť, g) zo správania sa dlžníka pred podaním návrhu možno usudzovať, že pri preberaní záväzkov sa spoliehal na to, že svoje dlhy bude riešiť konkurzom alebo splátkovým kalendárom, h) zo správania sa dlžníka pred podaním návrhu možno usudzovať, že mal snahu poškodiť svojho veriteľa alebo zvýhodniť niektorého veriteľa, i) bez vážneho dôvodu riadne a včas neplní súdom určený splátkový kalendár, j) bez vážneho dôvodu riadne a včas neplní výživné pre dieťa, na ktoré vznikol nárok po rozhodujúcom dni; tohto dôvodu sa môže dovolávať iba dieťa alebo zákonný zástupca dieťaťa, k) bez vážneho dôvodu riadne a včas neplní povinnosť vrátiť Centru právnej pomoci hodnotu poskytnutého preddavku na úhradu paušálnej odmeny správcu; tohto dôvodu sa môže dovolávať iba Centrum právnej pomoci, l) dlžník sa domáhal zbavenia dlhov napriek tomu, že na území Slovenskej republiky nemal v čase podania návrhu centrum hlavných záujmov. (3) Súd prihliada prísnejšie na skutočnosti ovplyvňujúce poctivý zámer u dlžníka, ktorý v minulosti mal alebo stále má významnejší majetok, má skúsenosti s podnikaním, pôsobí alebo pôsobil ako vedúci zamestnanec alebo pôsobí alebo pôsobil v orgánoch právnickej osoby alebo má iné osobitné životné skúsenosti. (4) Súd prihliada miernejšie na skutočnosti ovplyvňujúce poctivý zámer u dlžníka, ktorý dosiahol iba základné vzdelanie, je v dôchodkovom veku alebo blízko takéhoto veku, má vážne zdravotné problémy, na čas alebo trvalo stratil obydlie alebo ho v živote postihla iná udalosť, ktorá mu sťažila uplatnenie v spoločnosti. (5) Poctivý zámer dlžníka súd skúma iba v konaní o návrhu na zrušenie oddĺženia pre nepoctivý zámer. V konkurznom konaní ani v konaní o určení splátkového kalendára súd poctivý zámer dlžníka neskúma. (6) V poučení uznesenia o vyhlásení konkurzu alebo v poučení uznesenia o určení splátkového kalendára súd uvedie znenia zákonných ustanovení, ktoré upravujú poctivý zámer a zrušenie oddĺženia pre nepoctivý zámer.

26. Podľa ust. § 3 ods. 2 ZKR fyzická osoba je platobne neschopná, ak nie je schopná plniť 180 dní po lehote splatnosti aspoň jeden peňažný záväzok.

27. Je nepochybné, že žalobca je veriteľom žalovaného a že bol dotknutý oddĺžením, preto má právo domáhať sa v zmysle ust. § 166f ZKR zrušenia oddĺženia návrhom na zrušenie oddĺženia podaným voči dlžníkovi. Návrh bol podaný v zákonom stanovenej lehote.

28. Žalobca v žalobe odôvodňoval nepoctivý zámer žalovaného ustanoveniami § 166g ods. 1 a § 166g ods. 3 ZKR a správaním sa žalovaného pred podaním návrhu na vyhlásenie konkurzu, pričom ale vyslovene nepoukázal na ust. § 166g ods. 2 písm. e), g) a h) ZKR.

29.Podľa ust. § 166g ods. 2 písm. e) ZKR dlžník nemá poctivý zámer najmä, ak zo správania sa dlžníka pred podaním návrhu možno usudzovať, že sa úmyselne priviedol do platobnej neschopnosti, aby bol oprávnený podať návrh.

30.Podľa ust. § 166g ods. 2 písm. g) ZKR dlžník nemá poctivý zámer najmä, ak zo správania sa dlžníka pred podaním návrhu možno usudzovať, že pri preberaní záväzkov sa spoliehal na to, že svoje dlhy bude riešiť konkurzom alebo splátkovým kalendárom,

31.Podľa ust. § 166g ods. 2 písm. h) ZKR dlžník nemá poctivý zámer najmä, ak zo správania sa dlžníka pred podaním návrhu možno usudzovať, že mal snahu poškodiť svojho veriteľa alebo zvýhodniť niektorého veriteľa.

32.Vo vzťahu k posudzovaniu správania sa žalovaného pred vyhlásením konkurzu je rozhodujúce, či žalovaný konal tak, ako to predpokladajú zákonné ustanovenia uvedené v bodoch 29. až 31. odôvodnenia tohto rozsudku, pričom je dôležité aj časové hľadisko pre posúdenie jeho správania sa (najmä vo vzťahu k ust. § 166g ods. 2 písm. g) ZKR).

33.Žalobca vyslovene netvrdil, ani nepreukázal, že by sa žalovaný mal úmyselne priviesť do platobnej neschopnosti, aby bol oprávnený podať návrh, že by sa pri preberaní záväzkov spoliehal na to, že svoje dlhy bude riešiť konkurzom, resp. že by mal snahu poškodiť svojho veriteľa alebo zvýhodniť niektorého veriteľa, iba všeobecne poukázal na správanie sa žalovaného pred podaním návrhu na vyhlásenie konkurzu a na to, že neuhradil jeho pohľadávku, a to ani napriek právoplatnému rozhodnutiu súdu a ani v exekúcii.

34.Časové hľadisko posúdenia podmienok zrušenia oddĺženia podľa ust. § 166g ods. 2 písm. e), g) a h) ZKR je rozhodujúce preto, lebo až novelou zákona o konkurze a reštrukturalizácii platnou a účinnou od 01.03.2017 bolo umožnené dlžníkom fyzickým osobám podať návrh na vyhlásenie konkurzu podľa štvrtej časti zákona o konkurze a reštrukturalizácii. Dlžník v období pred týmto dátumom nemohol predpokladať, že bude môcť podať návrh na vyhlásenie konkurzu a domáhať sa oddĺženia za podmienok stanovených zák. č. 7/2005 Z.z. v znení platnom a účinnom od 01.03.2017. S prihliadnutím na to, že sa skúma majetok dlžníka, ktorý vlastnil v posledných troch rokoch, je relevantné skúmať správanie sa dlžníka tri roky pred vyhlásením konkurzu, maximálne tri roky pred podpísaním prílohy návrhu na vyhlásenie konkurzu o majetku dlžníka.

35.Z rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 570/2016 zo dňa 10.01.2017 vyplýva, že: „účelom oddĺženia podľa štvrtej časti zákona o konkurze a reštrukturalizácii nie je garancia úplného uspokojenia pohľadávok veriteľov... Účelom oddĺženia je zbaviť dlžníka, ktorý je fyzickou osobou, jeho dlhov (§ 166 ods. 1 ZKR), aby ho dlhy neuspokojené v konkurze neprenasledovali po celý zvyšok života, aby tieto dlhy negenerovali ďalší jeho úpadok a aby sa po stránke hospodárskeho zabezpečenia svojej ďalšej existencie mohol opätovne postaviť na vlastné nohy“. Žalovaný v súvislosti s oddĺžením nič nezatajil, pravdivo uviedol správcovi a súdu svoje majetkové pomery, okolnosti, za ktorých dlh voči žalobcovi vznikol.

36.O nepoctivom zámere žalovaného nevypovedá ani skutočnosť, že aj keď mal príjem v období pred vyhlásením konkurzu, pohľadávku žalobcu neuhradil, nakoľko je nesporné, že prebiehalo voči nemu 40 exekučných konaní.

37.Podľa ústavného práva, na to, aby príslušná právna norma spĺňala kritérium legitímneho cieľa, musí smerovať k naplneniu účelu, ktorý je dostatočne dôležitý, aby odôvodnil či ospravedlnil obmedzenie základného práva alebo slobody. Podľa názoru Ústavného súdu SR je identifikovanie dôležitého verejného záujmu na posudzovanej právnej úprave len na základe znenia dôvodovej správy zložitejšie, ale v zásade prípustné. (Nález ÚS SR PL.ÚS 3/09 z 26.1.2011) Podľa argumentov predkladateľov novely ZKR o oddĺžení (účinne od 1. marca 2017) vyjadrených v dôvodovej správe „účelom je riešenie úpadku fyzických osôb, ktorý predstavuje v Slovenskej republike významný ekonomicko-sociálny problém... Návrh zákona je v súlade s Ústavou, ostatnými zákonmi, medzinárodnými zmluvami, ktorými je SR viazaná, nálezmi Ústavného súdu SR a súčasne je v súlade s právom Európskej únie. Ľubovôľa pri výklade ustanovení ZKR o nepoctivom zámere dlžníka (§ 166g ods. 2 ZKR) nemôže viesť k negácii cieľa, ktorý sa právnou úpravou oddĺženia sleduje. Podľa doterajšej judikatúry ústavného súdu „Ústavne

konformný výklad právnej normy, resp. výklad právnej normy (a teda aj § 166g ods. 1, 2 ZKR, pozn.) vôbec nemôže siahať tak ďaleko, aby sa dostal do rozporu so znením, resp. so zmyslom vykladaného normatívneho textu. V takomto prípade by totiž už nešlo o výklad, ale o faktickú novelizáciu právnej normy.“ (II. ÚS 244/09). Opačná interpretácia by vytvorila priestor pre obchádzanie zákona účelovým podávaním návrhov na zrušenie oddĺženia.

38. Konkurz na majetok dlžníka bol vyhlásený dňa 31.08.2017 a návrh na vyhlásenie konkurzu bol doručený súdu dňa 10.08.2017.

39. V čase od 20.08.2014 (tri roky pred podaním návrhu na vyhlásenie konkurzu) do vyhlásenia konkurzu sa žalovaný nesprával a nekonal tak ako predpokladá ust. § 166g ods. 2 písm. e), g) a h) ZKR v súvislosti so zrušením oddĺženia pre nepoctivý zámer.

40. Vo vzťahu k správaniu sa žalovaného v období pred týmto dátumom (pred 20.08.2014) je potrebné uviesť, že v rokoch 2010, 2011, 2012 a 2013 bol vo výkone väzby a nemohol splácať záväzky.

41. Nakoľko konkurz na žalovaného bol vyhlásený dňa 31.08.2017 na základe ustanovení zákona, ktoré nadobudli účinnosť 01.03.2017 a dlhy žalovaného vznikli medzi rokmi 2007 až 2015, v čase vzniku záväzkov nemohol vedieť, že takýto zákon bude prijatý, preto nie je možné tvrdiť, že sa správal cielene, resp. zámerne tak, aby sa vyhovel ich úhrade konkurzom.

42. Podľa ust. § 166g ods. 1 ZKR dlžník má poctivý zámer, ak z jeho správania po podaní návrhu možno usudzovať, že vynaložil úprimnú snahu riešiť svoj dlh v medziach svojich možností a schopností, najmä ak poskytoval správcovi a veriteľom potrebnú súčinnosť, vynaložil snahu získať zamestnanie, zamestnal sa alebo si zabezpečil iný zdroj príjmov, v prípade nie nepatrného dedenia, daru alebo výhry zo stávky alebo hry ponúkol aspoň polovicu takéhoto zdroja dobrovoľne veriteľom na uspokojenie nevymáhateľného dlhu, prípadne vynaložil snahu o zaradenie sa do spoločnosti alebo sa do spoločnosti opätovne zaradil.

43. Čo sa týka správania sa žalovaného po podaní návrhu na konkurz, nie je možné uviesť, že by žalovaný nevynaložil úprimnú snahu riešiť svoj dlh v medziach svojich možností a schopností. Je nepochybné, že správcovi poskytol potrebnú súčinnosť, pričom nebolo súdu preukázané, že by veriteľom neposkytol súčinnosť.

44. Žalobca nepreukázal súdu, že by zo správania sa žalovaného vyplývalo, že po podaní návrhu na vyhlásenie konkurzu nemal snahu riešiť svoj dlh v medziach svojich schopností a možností. Po vyhlásení konkurzu sa zamestnal a postupne splácal záväzky veriteľom, pričom uhradil aj pohľadávku žalobcu, ale časť úhrady žalobca bezdôvodne vrátil žalovanému. Aj z nemocenských dávok podľa potvrdenia Sociálnej poisťovne boli postupne splácané záväzky žalovaného a to zrejme v poradí v akom si jednotliví exekútori uplatnili svoje nároky. Nebolo preukázané, že by mal získať dar, alebo výhru, z ktorých by mohol uspokojiť veriteľov. Záväzky žalovaného nevznikli tesne pred podaním návrhu na vyhlásenie konkurzu, bol zadlžený dlhodobo. Práve žalovaný je cieľovou skupinou (dlžník neschopný vymaniť sa z pasce dlhov), ktorú spomína žalobca vo svojej žalobe, pre ktorých bol inštitút osobného bankrotu zavedený do právneho poriadku Slovenskej republiky. Žalobca ničím nepreukázal, že by sa žalovaný priviedol do stavu platobnej neschopnosti úmyselne a správal sa pred a po vyhlásení konkurzu tak, že by spĺňal podmienky na zrušenie oddĺženia. Z uvedeného vyplýva, že nebol súdu preukázaný nepoctivý zámer žalovaného v súvislosti s jeho správaním sa po vyhlásení konkurzu.

45. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti súd mal za to, že neboli splnené podmienky pre zrušenie oddĺženia s poukazom na ust. § 166g ods. 1 ZKR.

46. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba je nedôvodná, preto ju zamietol.

47. Podľa ust. § 255 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

48.Podľa ust. § 262 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. Ak súd rozhoduje čiastočným rozsudkom alebo medzitymným rozsudkom, môže rozhodnúť, že o trovách konania bude rozhodnuté v rozsudku, ktorým rozhodne o všetkých uplatnených procesných nárokoch alebo o celom uplatnenom procesnom nároku.

49.Nakoľko žalovaný mal v konaní plný úspech, súd mu priznal voči žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100%.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať do 15 dní od jeho doručenia na Okresný súd Košice I.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).
Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§365 ods. 3 CSP).